

عنوان مقاله:

اثر بخشی مشاوره در سازش یا عدم سازش زوجین مراجعه کننده به مراکز طلاق در استان مازندران 1397

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش در روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

علی وطن دوست - استاد دانشگاه دانشجوی دکترای روانشناسی

محمد حسین زاده - کارشناس ارشد، دبیر کمیته توسعه مشارکتهای

خلاصه مقاله:

مقدمه طلاق یکی از منفورترین حلال های خداوند است و یکی از آسیب های اجتماعی عصر حاضر می باشد. هدف این پژوهش بررسی اثر بخشی مشاوره های انجام شده در سازش یا عدم سازش زوجین می باشد که به مراکز دولتی و غیردولتی (کلینیکها، مراکز مشاوره) استان مازندران در سال 97 مراجعه داشتند. جامعه آماری کلیه مراجعین ارجاعی از سوی قوه قضائیه به این مراکز در استان مازندران، روش تحقیق و روش آماری توصیفی است. نتایج طبق بررسی های انجام شده به دلیل شکسته شدن قبح طلاق، وجود بسیاری از مشکلات ناشی از عدم تمایل جامعه برای حل تعارضات به متخصصین روانشناس و ارجاع به روانشناس در مرحله آخر بحران تعارضات، تمایل زوجین به طلاق توافقی، عدم آگاهی از مهارتهای زندگی، وجود اختلالات روانپزشکی، مشکلات فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی کمبود آموزشهای قبل، حین و بعد ازدواج موجب شده مشاوره چندان موفقیت آمیز نبوده و اثر بخشی آن در سازش چشمگیر نباشد. آمار سازش در سال 94-16/34 درصد و در سال 97-10/44 درصد بوده که خود حکایت از موضوع دارد. لازم است قبل از ازدواج تدابیر آموزشی اندیشیده شود تا از طلاق پیشگیری و جلوگیری شود.

کلمات کلیدی:

طلاق، سازش، عدم سازش، مراکز روانشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1011240>

